

Pieśń dwudziesta szósta. Set Seta

BIANKA ROLANDO

BIAŁA KSIĄŻKA

PIEKŁO

Pieśń dwudziesta szósta. Set Seta

Zagrzmijcie w trąby odwrócone, zostałem ukoronowany
Gronostaje laszą się, kłaniają się zgruchotanymi ciałkami
Tak się powinno władcy cześć oddawać, skłonami
Zasłaniając twarze przed moim obliczem Najwyższego
Chorągwie szykujcie, flagi ze wstęgami, twórzcie pochody
śpiewając hymny ku fortunie, która ma fikcyjną nałożnicą
Rogi obfitości wypełnione słowami, udają one owoce
Grajcie, śpiewajcie piosenki przymuszone siłą i złotem
siłą i złotem wygięte ich słowa, melodie, modlitwy głośne
Z pochodzenia jestem Set, z rodu wielkich generałów
Ojciec spoglądał na moje ślinienie się astmatyczne ze wzdargą
Od dziecka byłem przygotowany do bycia kimś niezwykłym
służyłem w wojsku, tam zabijałem, pojedynczo, proszę
Nauczyłem się manipulować gęstwiną pokrak w kombinezonach
już wtedy byłem oszustem błogosławionym, wywyższanym
Set kradł im dusze, sprzedawał taniej, niż kupił na giełdach
Rysowały się już utopie podpiwniczone jeszcze uczuciami
lecz z czasem te podziemia wilgotne zostały zasypane pyłem
Przyszła wojna, jej postać, suknia w najsilniejsze wzory
Wyciąga się do mnie, prowokuje mnie pod sklepem z alkoholem
Oszołomiony jej hałasem mianowałem się Głównym Konstrukтором
Zacząłem wydawać pierwsze rozkazy i niszczyć swych wrogów
we wnętrzości ich ingerując, implikując im nowe funkcje
dla nich mój jad wcierany, by być nieuchwytnym w walce, śliskim
Rozdawany przeze mnie chleb z ziarnami nabożów, z musli
Wielkie szkoły przyuczające przedszkolaków do walki wręcz
Ich czarne usta od zjadanego atramentu straszyły się wzajemnie
Przeplýwała przeze mnie świadomość władzy, przyszłe królowanie
Zacząłem zszywać sobie nowe płaszcze, nowe miecze wykuwać
Zostałem wrysowany do atlasu dzikich zwierząt występujących
Litość — gangreną zdrowia kolosów i nowych olbrzymów
Straszyłem grupy płochliwe pochowane w norach przede mną
Wydawałem rozkazy zabójstw mych przeciwników i przyjaciół
rozkazy zabójstw w ilościach hurtowych, nie detalicznych
Uniform skrywał wielkie tajemnice, wygniecione i spoczone
tatuowałem się mapami, których nikt nie potrafił rozczytać
Przygodne kochanki ginęły przerażone widokiem mych planów
daty, miejsca na przegubach, ostateczne rozwiązania pod ręką
Pornograficzne zespolecie i pozycje wykorzystywania śmierci
nie nazywajmy tego nawet tańcem, to ja prowadzę ją na parkiet
Przeciwnicy znikali podczas wycieczek szkolnych w lasach
Set we mnie wzrastał, coraz silniejszy przeżył się dniami, nocami
Zmieniało się moje oblicze na coraz surowsze, kamienne w dotyku

Taki był ze mnie nowoczesny faraon, wielki złodziej w nocy śniący
Dokumenty zawierały coraz dłuższe listy do rozstrzelania
ich podpisywanie, charakter pisma, ciężar ostatniej pieczęci
Nacisk mej dłoni na papier czerpany ze skóry i włosów z kwiatami
Armia coraz głodniejsza, bardziej wściekła podbijała dalekie krainy
Pochody na moją cześć wydłużały się, wzbogacane były w pieśni
W usta wpływały miody pozyskiwane z uzurpacji pszczelarzy
Złoto sklejało mi palce i lutowało me dziury w słabych zębach
Pszenny brzuch pęczniał i coraz bardziej gniewny byłem
Z wielką zapalczewością paliłem świątynie dawnych bóstw
Ołtarze ich roztrzaskiwałem, ciąłem w bloki kamienne dla Seta
Gdzież są one milczące i zamysłone, niech zejść i toczą spór
Niech schodzą z krzyżów, niech z komór gazowych się uwalniają
Niech wybiegają w panice z kolorowych glorii, co je otaczają
Zostawcie swe hula-hoopy mieniące się tęczami, bijcie się ze mną
Statuy wasze przerabiałem na swoje pomniki zalewane kwiatami
kadzidłami różnymi ubłagiwany jestem, jestem tym złotym cielcem
z fałszywymi wymionami, mleka nie wydadzą ni bogactwa nikomu
Mój wzrok pada właśnie na ciebie, czy czujesz jego szorstką surowość?
Padaj na kolana podcięte przeze mnie, wołaj, wołaj do nowego boga
Set obwieszcza swe imię, które jest już złą nowiną nazywane
na wszystkich odrzwiach, na wszystkich powypisywane
Wielkie strategie gniecienia ludzkich ciał wobec innych
Wybrałem sobie dobrze wroga nazwałem go, dla nich
Nie potrafiłem i nie chciałem z nikim się dzielić władzą
Jabłka władzy zachłannie jadłem, nie pozostawiając nic
Nawet ogryzek nie został z niewidocznym mym zgryzem
po którym można się zorientować, że jestem ludzki i zły
Pęczniały me złowrogie usta zapalczewy, cyniczne
Oni słuchali i gotowali się, by zanieść innym śmierć
Śmierć przysyłana, jeszcze tego samego dnia ją dostaniesz
nie musisz się niecierpliwić, na pewno ją dostaniesz od nich
Otoczałem się wokół dziećmi, można je ścinać bukietami
z ich ściętych łodyg ambrozja, nektar bez dodatku cukru
otoczony szczelnie, wyciągałem swe dłonie do nich
głaskałem po jasnych głowach i karcilem za brak dyscypliny
pouczałem ich właściwie, opowiadając przypowieści o sile
Me podium liczyło tysiące pilastrów zawiniętych w sobie
Tylko ja wygrażający niebu i skarżący je za zbyt jasne noce
za zbyt trzeźwe poranki po bitwach
Nad małymi, skarłowaciałymi pochodami widnieję rozciągnięty
Ochroniała mnie gwardia milczących, mroźnych morszczuków
która często się zjadała wzajemnie, zachowując dynamikę nocy
Wielokrotnie próbowano mnie zabić eksplozjami komet
Pewna trajektoria meteorytu zawarła się we mnie, zahaczając
Przejeżdżałem swym wozem, gdy wpadliśmy w zasadzkę
Widziałem twarz młodego chłopca celującego, zdenerwowanego
ledwo utrzymywał karabin, rozdawany za darmo na pochodach
Strzelił mi w twarz zupełnie amatorsko, celując za 10 punktów
Rozerwało się me oblicze niepoświęcone, krwawe relikwie
Żołnierze zastrzelili go szybko, próbowali ratować wodza
tamować mą krew, która uwolniona z użycia kipiała
Umierałem może pięć minut, skuwany mój wizerunek
tłuczony mój pomnik, moja statua 700-metrowa zniszczona
tak można zabić boga ze złotą twarzą Seta na polnej drodze
Ukryłem tętniące ranami oblicze w tkaninach, dłoniach

Odchodziłem od swojego ciała jakoś tak daleko, niespokojnie
Usłyszałem ryk, przyrost wielki mej drobnej figurki
Lustrzane drzwi do piekła zwabiły mnie swym odbiciem
Czerwone dywany witały Seta, w tle słyszałem ich głosy
kłaniające się nisko, uznające mą zwierzchność nad nimi

Jednak gdy bramy się zamknęły, zrozumiałem ich odwrócenie
łowiły mnie z dna i pożerały moje resztki, śpiewając hucznie

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest udostępniony na licencji *Licencja Wolnej Sztuki 1.3*.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/rolando-piesn-dwudziesta-szosta-seta>

Tekst opracowany na podstawie: *Bianka Rolando, Biała książka, Wydawnictwo Święty Wojciech, Poznań 2009.*

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez fundację Nowoczesna Polska z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów autora. Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Kopec, Jan Szejko, Paulina Choromańska, Paweł Koziol.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przeznacz 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przeznacz darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).